

една страна да надвива многобройните пръчки, съ които е съпроводена културата на овощното дърво, а от друга — да се справя съ една усложнена икономическа обстановка, въ срѣдата на която се издига единъ строгъ и неумолимъ стопански „диктаторъ” — пазаря.

За въ бъдеще, ний не бихме могли да направимъ нито една стѣпка къмъ подобрене производствения процесъ на стопански блага, безъ да се съобразимъ съ изискванията на този първостепененъ факторъ въ производството — пазаря.

Първото условие, което трѣбва да изпълни нашето овощно производство е, своевременно да се приспособи къмъ новата пазарна обстановка. Ще трѣбва нашето плодo-производство да се фасонира по вкуса на европейския пазаръ. А за да се постигне това, ще трѣбва да се осигури **поширокъ достѣпъ на техниката въ добиването и преработването на овощните плодове, за да бѣде то конкурентно — способно.**

Неуспоримъ фактъ е, че, поради специфичните вкусови качества нашите овощни продукти сѣ почти безъ съперникъ на свѣтовното тържище. И чуждите пазари биха погълнали много по-голъмо количество отъ това, което изнасяме, стига да бѣдемъ гъвкави въ нашите търговски и международни отношения, добре да организираме този деликатенъ експортъ и да подобримъ техниката на производството и транспорта.

Отъ всичкото плодово производство, което предлагаме на европейския пазаръ, сушените сливи заематъ първо мѣсто. Ето защо ще трѣбва да се обърне по-голъмо внимание на тоя продуктъ, ако искаме да задържимъ и разширимъ позициите си на европейския пазаръ.

Сушените сливи сѣ борсовъ артикулъ и затова при производството имъ трѣбва да се съобразимъ съ изискванията на борситѣ. Не бива също да се забравя, че производството на сушени сливи въ Америка е грамадно и достига до 250.000 тона, а това на Югославия — 28.000—30.000 тона, а българското едва 15.000 тона.

Американските сушени сливи сѣ подложени на една изискана техника, а у насъ и въ Югославия, въ това отношение, има още много да се желае.

Купувача въ странство е много възискателенъ и всеки дефектъ въ качеството, сортировката и опаковката силно понижава цените имъ.

Ето защо трѣбва да се премине къмъ една по-съвършена техника на сушене сливите предназначени за износъ. — За целта трѣбва да се построятъ голѣми автоматически сушилни, най-малко по една въ най-овощарските райони — **Троянъ, Габрово, Дръново и Тетевенъ**, съ капацитетъ по 4—5.000 кгр. сушени сливи за 24 часа. Една такава сушилна може да струва 500—600.000 лева, което не е по силите на отдѣлния